

Кой е прав – Бог или Дарвин

от Кели Сегрейвс

превод от английски: Димитър Працинков
2003

Въведение

Преди да можем да се надяваме, че някога ще сме в състояние да разрешим сложните проблеми стоящи пред човечеството, ние трябва да сме сигурни, че сме проучили всички доказателства. За да сме сигурни в заключенията си, трябва да се уверим, че внимателно сме проверили всичко, което знаем. От много години хората приемат, че са произлезли от животните. Човекът е приел, че животът е възникнал от неживата природа и е приел като нещо свещено огромната възраст на земята. Но можем ли да сме сигурни, че това е така? Можем ли да считаме, че това са реални факти? Преди да отговорим на този въпрос, предлагам ви да се спрете за момент и да се запитате дали сте се запознали с единствената алтернатива на теорията за еволюцията? Запознати ли сте с алтернативата за сътворението на света? Ако не сте, би трябвало да го направите и да се запознаете по-задълбочено с твърденията за сътворението на света. Най-малкото ще знаете, какви са нейните твърдения. В края на краищата, как иначе ще знаете как е станало всичко?

Началото

В глава 1 на книгата Битие от Библията ние четем: *“В началото Бог сътвори небето и земята”* (Бит.1:1). Тук, в първият стих от Библията, Бог ни запознава с идеята за сътворението и ни съобщава, че в началото е създал небето и земята. Можем да се запитаме кога точно е било това начало. Кога е извършено сътворението? В Бит.1:31- 2:3 се казва: *“И Бог видя всичко, което сътвори; и ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден шести. Така бяха завършени небето и земята и цялото им войнство. И на седмия ден, след като Бог завърши делата, които беше създал, на седмия ден си почива от всички дела, които беше създал. И Бог благослови седмия ден и го освети, защото в него си почива от всичките Си дела, от всичко, което Бог беше създал и сътворил.”* Небето и земята са били завършени след шест дни, а на седмия ден Бог спрял да работи и Си починал. При това положение е много лесно да приемем, че началото трябва да е започнало 6 дни преди завършването. Някои хора твърдят, че в този случай думата “ден” обозначава един много дълъг период от време. Нека да разгледаме по-подробно Библията, за да разберем какъв е смисълът, влаган в думата “ден.”

Денят е ден.

Бог определя значението на думата “ден,” когато я използва за пръв път. В Бит. 1:4-5 се казва: *“И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината. Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи.”* Периодът на светлината е наречен ден, а периодът на тъмнината – нощ, така както е в нормалния смисъл, който влагаме в тази дума сега. В Библията се казва: *“И стана вечер, и стана утро, ден първи.”* На иврит думите вечер и утро оформят продължителността на деня. Според тогавашното еврейско разбиране денят е започвал в 18:00 вечерта, продължавал е през нощта, а след това е следвало утрото и светлата част от деня. Така че един ден е обхващал един оборот на земята около оста ѝ и е обхващал вечерта, сутринта и светлата част от деня. По-нататък четем, че този ден е наречен *“ден първи.”* На иврит думата *уот*, означаваща “ден” винаги се използва с бройно прилагателно пред нея – първи, пети, 10-ти, 100-ни - всеки път, когато думата “ден” се употребявала с число пред нея, това означавало, че се има предвид един конкретен ден. В Библията няма изключения от това правило за употреба на думата “ден,” освен ако не искате да направите Бит.1 такова изключение, което очевидно ще се окаже много нелогично твърдение. В Бит.1:14 се казва: *“И Бог каза: Да има светили на небесния свод, за да разделят деня от нощта; нека служат за знаци и за показване времената, дните и годините.”*

Ние разбираме какво представлява деня в този контекст, защото се използва и думата “година.” Много неубедително е да се твърди, че с думата “ден” е обозначававан по-дълъг период от време, например 1000 год или 1 мил. години, защото в такъв случай какво би означавала думата “година“? В този стих се казва, че светлината е дадена за показване на дните и годините. В Изход 20 се казва: *“Помни съботния ден, за да го освещаваши. Шест дни да работиши и да вършиши всичките си дела; а на седмия ден, когато е събота на Господа, твоя Бог, да не вършиши никаква работа, нито ти, нито синът ти, нито дъщерята ти, нито слугата ти, нито слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е в дома ти; защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях, а на седмия ден си почива; затова Господ благослови съботния ден и го освети”* (Изх.20:8-11). В текста на шестата от Десетте Заповеди ние виждаме същата идея за смисъла

на деня. Бог казва, че за шест дни Той, Бог е направил небето и земята, морето и всичко което е в морето, а на седмия ден си е почивал. Поради тази причина човекът също трябва да работи шест дни и да почива на седмия ден, като помни, че през този ден трябва да се покланя пред Бога. В стих 20:9 е използвана думата *work*, т.е. дни, така както се прави и на другите места в Стария Завет и с тази дума се обозначават нормалните дни. Бог казва, че в продължение на шест дни е направил небето, земята, морето и всички негови обитатели. И така, ние установяваме, че в началото Бог е създал небето и земята и че този процес е започнал 6 дни преди да бъде завършен и тези дни са били с нормалната им дължина. Какво означава това? Това означава едно завъртане на земята около оста си, един слънчев ден. Ако искате, можете да използвате израза 24-часов ден. Нищо от нашия опит не ни дава основание да считаме, че първите 6 дни на сътворението са били с друга продължителност. Бог казва, че за шест дни е създал небето и земята.

Но кога е станало това?

Ние все още можем да задаваме въпроса, кога точно е било началото? Много от научните книги ни казват, че земята е създадена преди 4,5 млрд. години, а в някои от тях се говори за 6 млрд. години. Даже има автори, които искат да изместят началото до преди 30 млрд. години. Независимо от това, Библията ни казва, че създаването на света е станало много по-късно. В Бит.5 и 11 са описани родословия. Епископ Ъшер е използвал точното време в последователността, посочена в Библията и е изчислил, че светът е създаден 4004 год. пр. Хр. Даже без да използваме точната последователност на времената, ние трябва да признаем факта, че Бог ни съобщава с някаква цел тези родословия и ние трябва да се съобразяваме с тях. Харолд Кампинг ги изследвал, използвайки връзката между баща-син и внук-дядо. Той приема, че в историческите документи всеки следващ патриарх е бил избиран в годината, когато е умирал неговият предшественик. С помощта на този принцип на тълкуване, основаващ се на документираната смяна на поколенията е стигнал до извода, че началото на света е било през 11,013 год. пр. Хр. Тъй като само един от методите може да е верен, по-нататъшното изследване ще ни помогне да стигнем до верния отговор. Все пак трябва да признаем, че Бог е включил това хронологично изброяване на поколенията с някаква цел. Тъй като е нелогично да се включват дълги периоди от време, напр. милиарди години в родословното дърво, Библейската хронология открито противоречи на съвременните научни изчисления за възрастта на земята. Изчислената от Ъшер дата 4004 пр. Хр. или 11,013 пр. Хр. са твърде различни от 4,5 млрд. год. Но кога точно е било началото?

Възрастта на земята.

Много теолози казват, че хората не приемат Битие, защото казаното в Библията не е в съгласие с онова, което ни казват учените. Преди да приемем тази гледна точка, нека да разгледаме по-подробно какво твърдят учените. Представете си една горяща свещ, която е с дължина 6 инча (*Коментар: 1 инч = 25,4 мм. Д.Пр.*) и гори със скорост 1 инч/час. Питам се: От колко време гори тази свещ? Вярно е, че тя ще изгори за 6 часа. Но докато не научим един малък и незначителен факт – колко дълга е била свещта, когато е била запалена, ние не можем да се определим от кога гори. Ако е била дълга 100 мили, тя сигурно гори от много време. Но ако е имала дължина 10 инча, а сега е дълга 6 инча и гори със скорост 1 инч/час, това означава, че тя гори от 4 часа. Но тъй като не знаем каква е била първоначалната ѝ дължина, как бихме могли да определим откога гори свещта? Тази свещ илюстрира сериозните проблеми, свързани с различните методи да определяне възрастта на земята. Понякога от учебниците и от медиите получаваме впечатлението, че когато вземе един скален къс, някой учен веднага може да ни каже каква е неговата възраст. Но това не е така. Ученият изследва камъка, използвайки различни предположения. Някои от основните методи за определяне на възрастта на скалите се основават на бавното превръщане на елементите уран и торий в олово. За да обясним какво представляват тези методи, нека да приемем, че сме намерили парче скала, съставено от чист уран. В природата не съществуват скали от чист уран, но за нашия опит ние ще приемем, че това е така. Ако трябва да определим на каква възраст е дадена скала, първо ние трябва да знаем някои неща за урана. Уранът има период на полуразпад равен на 4,5 млрд. години. Какво означава това? Това означава, че ако скалата е съставена от чист уран, за период от 4,5 млрд. год. половината от тази скала ще се превърне в олово. Това се нарича процес на разпадане. И така, след 4,5 млрд. год. нашата скала ще се състои от 50% уран и 50% олово. Ако изчакаме още 4,5 млрд. год., половината от останалият 50% уран ще се превърне в олово и ние ще разполагаме с 25% уран и 75% олово. Половината от всяко количество уран ще превърне в олово след 4,5 млрд. год. Ето това е смисълът на периода на полуразпад на урана.

Въз основа на това познание, ние вземаме една скала, определяме какво е количеството на урана и на оловото в нея и така можем да определим възрастта ѝ. Но обърнете внимание на

погрешността. Нека отново да се върнем към нашия пример със свещта. Докато свещта гори, учените могат да правят догадки, които в науката се наричат предположения, за да определят от колко време гори свещта. Нужно е да се направят тези предположения, за да се отговори на нашия въпрос. При горенето на свещта се отделя някакво количество въглероден двуокис. Би било относително просто да се измери цялото налично количество въглероден двуокис в стаята, като се предположи, че то е породено единствено от горенето на свещта. Това би ни помогнало да определим от колко време гори свещта. Има ли някакви проблеми? Ние трябва да си спомним, че хората в стаята, които наблюдават опита дишат и като страничен продукт те издишат въглероден двуокис. Освен това въглеродният двуокис съществува във въздуха на стаята. Това е нещастие за изследователите, които ще извършват измерването, защото издишваният въглероден двуокис е същият като съществуващия в атмосферата въглеродния двуокис и като въглеродния двуокис, който се отделя при горенето на свещта. Имаме три различни източници на въглероден двуокис. Ако предположа, че цялото налично количество въглероден двуокис се е отделил при горенето на свещта, аз бих могъл да изчисля примерно, че свещта е дълга 620 мил. мили и че гори от 4,5 млрд. години.

Подобен проблем съществува и когато се определя възрастта на скалата, в която има уран. Ние можем да измерим количеството на наличното олово, даже да определим количествата на различните изотопи на оловото – 206, 207 и 208 и да знаем, че те са произлезли от различните изотопи на урана, или както в случая с олово 208 – от тория. Ако предположим, че цялото количество олово е произлязло от разпадането на определен вид уран, ние можем точно да определим възрастта на скалата. **Но в действителност това може да е вярно или да не е вярно**. Защо? Защото оловото съществува и като естествен елемент в земната кора, за което не може да се каже, че е произлязло в резултат от радиоактивното разпадане на урана. При това положение възможно ли е измерването на количеството на оловото да представлява надежден индикатор за възрастта?

Олово 208 е краен продукт от системата за определяне на възрастта, основаваща се на превръщането на тория в олово. Торият се нарича родител, а оловото – дъщеря. Логично е, ако в една скала се съдържа олово 208, в нея задължително трябва да има и торий. Но се оказва, че в някои мини в Катанга, Африка и в други мини в Канада има олово 208, но няма торий. Това налага да се използват други теории, за да се обясни произхода на олово 208. Д-р Мелвин Куук (д-р на химическите науки от университета в Йейл, САЩ) твърди, че това олово се е появило в резултат от хващането на неутрони, въпреки че има и други прекрасни методи за изясняване на този проблем. Според д-р Куук, стрелките на часовника, основаващ се на превръщането на урана и тория в олово не се движат. Ако произхода на различните изотопи на оловото може да се обясни с теорията за хващането на неутрони, тогава всички методи за определяне на възрастта, основаващи се на превръщането на урана и тория в олово няма да са много надеждни. Ако погрешно приемем, че цялото количество олово е произлязло от радиоактивното разпадане на уран и торий, ние ще получим погрешно изчислена възраст, която ще е твърде голяма. **На практика ние не знаем какъв е произхода на оловото**. Можем да предполагаме, че то произлиза от радиоактивното разпадане, но вече доказахме, че в някои случаи това основно предположение е невярно. **Следователно, определената възраст на земята е невярна**.

Нека да се върнем обратно към нашия пример с горящата свещ. Ако се вгледаме внимателно в нея ще установим, че по краищата ѝ тече разтопен восък. Ако предположим, че восъка се разтопява и капе равномерно, ние можем да определим от кога гори свещта, като измерим количеството восък, което капе всеки час. Като разделим цялото количество разтопен восък на количеството восък, което се разтопява за един час, ние ще определим от кога гори нашата свещ. Ако измерим, че восъчните капки се равняват на 6 часова горене на свещта, тогава е достатъчно надеждно да предположим, че свещта гори в продължение на 6 часа – при условие, че количеството разтопен восък остава постоянно, за да получаваме постоянен брой разтопени восъчни капки/час. Запомнете, че ние направихме това предположение. Ние можем да имаме проблеми с него, но то ни изглежда логично, защото хората в стаята не дишат восък и той не се среща в природата. Поради това е логично да сме сигурни, че всички восъчни капки са се появили в резултат от процеса на горенето. Следователно, ако имаме восъчни капки в обем, равняващ се на горенето на свещта в продължение на 6 часа и при горенето свещта се скъсява със скорост 1 инч/час, ако сега свещта е дълга 6 инча, когато е била запалена, тя е била дълга 12 инча.

Нашата скала също има страничен продукт. При разпадането си уранът и тория се превръщат в олово и се отделя хелий. Ние знаем, че хелият, който се образува на земята отлита в горните слоеве на атмосферата, но не може да я напусне. Учените не могат да докажат, че хелият напуска земната атмосфера. Ние знаем, че известни количества хелий се добавят към земната атмосфера от слънчевите ветрове, които представляват потоци с висока скорост, носещи атоми от слънцето. Наличното сега

количество хелий в земната атмосфера, даже ако се приеме, че цялото е произлязло от превръщането на урана и тория в олово и се пренебрегнат другите източници на неговия произход, **доказват че възрастта на земята не е по-голяма от 12,000 год.** Ако се отчете количеството на хелия, донесен от слънчевите ветрове, метеоритите и други източници, ще се окаже, че земята е още по-млада. Какво искам да кажа? Аз казвам, че по научен път е доказано, че е невъзможно чрез тези методи за определяне на възрастта земята да е на 4,5 или 6 млрд. години, защото няма достатъчно наличен хелий, който е страничен продукт от този процес. **Наличното количество хелий би могло да се отдели в продължение на 12,000 год.**, което означава, че това е максималната възможна възраст на земята. Спомнете си, че в началото приехме, че при създаването на земята в атмосферата не е имало хелий, което е нелогично, защото хелият е вторият най-разпространен елемент във вселената.

Учените, **чиято теория за еволюцията отчаяно се нуждае от много стара възраст на земята,** са възприели една серия от предположения, в резултат от което изчисляват, че земята е много стара. Отново твърдя, че те си поставят за цел да докажат, че земята е стара и търсят начини да го докажат. Учените пренебрегват много от методите за изчисляване възрастта на земята, според които земята е много по-млада. Един от тези методи се основава на съдържанието на нитрати в океаните и на скоростта на нарастване на това количество. Според този метод, земята не е по-стара от 13,000 год.

Учените-еволюционисти освен това пренебрегват факта, че върху нашата планета ежегодно пада такова количество метеоритен прах, че ако беше паднал в продължение на 4,5 млрд. год., ние щяхме да вървим върху 50 м пласт от метеоритен прах. Очевидно е, че не можем да открием толкова много метеоритен прах. Ерозията би помогнала той да се смеси със земната почва, но тъй като този прах се отличава с високата си концентрация на никел и желязо, той много лесно се открива, особено в океаните. Но метеоритен прах в такива огромни количества не е намерен. Д-р Куук посочва повече от 100 различни доказателства, които доказват, че земята не е по-стара от 10,000 до 100,000 год.

Самият той е убеден, че земята не е по-стара от максимум 10,000 год. Д-р Доналд Читик (д-р на химическите науки от университета в щата Орегон, САЩ) също счита, че земята е доста млада. Според него, възрастта на земята не е по-голяма от 5,000 – 6,000 год., но е готов да приеме, че земята е малко по-стара, за да съвпадне с Библейската хронология.

Има много доказателства, че земята е по-млада, но ние не чуваме за тях. Защо? Различните методи за определяне възрастта на земята, предлагани от еволюционистите подкрепват идеята, че земята е стара, **защото ако земята не е стара, няма да е възможна еволюцията.** Как успяват да осигурят тази подкрепа? Те изграждат една рамка от предположения, поставят данните в нея и така стигат до отговорите, които искат да получат. Но това не доказва нищо, защото това е чиста манипулация, целяща да се получи предварително желанния резултат. В Библията Бог ни казва, че в началото е създал небето и земята. Началото е било 6 дни преди завършването, дните са били обичайните дни, а началото е било някъде в периода преди 6,000 и 12,000 год. Сега, след като сме определили кога Бог е създал всичко, нека да проучим какво казва Той, че е направил.

Добре, какво се е случило?

От първите стихове на Библията много от читателите стигат до заключението, че Бог изведнъж е създал вселената във вида, който ни е познат сега. Но това заключение не съответства на текста на Библията: *“В началото Бог създаде небето и земята”* (Бит.1:1). Какво представлява небето? Звездите? Не, звездите са закачени на небето. Не са планетите, нито слънцето; всичките тези неща са закачени на небето. Думата “небе”, *shamayim*, означава една шир и в този случай се отнася в най-широката си смисъл до космоса. В началото Бог е създал космосът и земята.

Ние трябва да разберем това, което ни е трудно, защото сме същества с ограничени възможности. Преди описаното в Бит.1:1 не е съществувало абсолютно нищо, освен Бог. Но ние не знаем какво представлява “нищото.” Ние считаме, че космоса е нищо, но преди този стих не е имало даже космос. Не е имало материя или вещество, не е имало такова нещо като времето. Всички неща са започнали да съществуват след като Бог ги е създал. В конкретния случай в Бит.1:1 се казва, че Той е създал небето и земята.

Земята съвсем не е била подобна на кълбото, което ние виждаме сега. Това се вижда от Бит. 1:2: *“А земята беше неустроена и пуста; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.”* Думите на иврит, които тук са преведени като “неустроена и пуста,” в най-общ смисъл означават “празнина и вакуум.” Значи земята е била празна и безжизнена. В Ис. 45:18 се разказва за това: *“Защото така казва Господ, Който сътвори небето (този Бог, Който създаде земята, направи я и я утвърди, Който не я сътвори пустиня, а я създаде, за да се населява); Аз съм Господ – и няма друг.”* Следователно, в Бит.1:2 се описва, че земята е била празна и ненаселена. В тези условия е невъзможно да живеят хора на планетата, защото липсва атмосфера, няма слънце и онези неща, които

поддържат живота. Всъщност даже не е имало суха земя. Ние научаваме, че земята е била празна и лишена от живот; че е била обвита в гъста тъмнина и Божият Дух се е носел над водите. Тъмнина е обгръщала земята и над нея се е носел Божият Дух. Създаден е космоса и масата под формата на земя, покрита с вода. Времето се е отчитало по движението на Светия Дух. Някои хора смятат, че тъмнината е проблем и е олицетворение на греха. Но нека да ви напомня, че в Бит1:3 Бог просто е създал светлината и е отделил светлината от тъмнината. В този случай тъмнината няма нищо общо с греха. За да бъдем последователни и логични, трябва да се съгласим, че тъмнината просто е означавала липса на светлина.

Малко светлина, моля.

Бог разрешил проблема с тъмнината, като създал светлина: *“И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина. И Бог раздели светлината от тъмнината. Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи”* (Бит. 1:3-5). В ст. 6-8 се казва: *“И Бог каза: Да бъде свод сред водите, който да раздели вода от вода. И Бог направи свода; и раздели водата, която беше под свода, от водата, която беше над свода; и стана така. Бог нарече свода Небе. И стана вечер, и стана утро, ден втори.”* Сега обвитата от вода земя се върти и ние имаме системата ден-нощ, защото Бог е създал източник на светлината.

Малко атмосфера.

Сега Бог раздели водите на две: вода над земята и вода върху самата земя. Той ги отделя чрез създаденото пространство между тях, чрез небесната твърд, която Той нарича небеса, като в същото време създава атмосферата. Водните пари достигат горните слоеве на атмосферата и създават едно водно покривало, което филтрира светлината, идваща от източника на светлина и така се създават необходимите условия за живот на земята. Ние не откриваме живот на другите планети, защото там няма атмосфера, която да подпомага живота. Там няма течна вода, която е от жизнено важно значение за живота. Сега условията на земята вече са подходящи и на третия ден Бог създава живота: *“И Бог каза: Да се събере на едно място водата, която е под небето, за да се яви сушата; и стана така. Бог нарече сушата Земя, а събраната вода нарече Морета; и Бог видя, че беше добро. И Бог каза: Да произрасти земята крехка трева, трева семеносна и плодносно дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе да е в него на земята, и стана така. Земята произрости крехка трева – трева, която дава семе, според вида си, и дърво, което ражда плод, според вида си, чието семе е в него; и Бог видя, че беше добро. И стана вечер, и стана утро, ден трети”* (Бит. 1:9-13). Бог събрал на едно място всичката земя и така е създал сушата. Той казал от земята да израстат дървета и треви; тревите да родят семена, а дърветата – плодове и всяко от тях да се възпроизвежда по своя си начин. Сега земята има растения, растящи върху сушата. Така Бог е създал живота.

Създаването на живота.

Еволюционистът обяснява, че живота се е зародил в морето. Руският учен Опарин твърди, че животът се е зародил в атмосфера, състояща се от метан, амоняк, водород и водни пари. Електрически изпразвания (светкавици), протичащи в тази атмосфера са създали първите тухли на живота – аминокиселините. Опитът, извършен от Стенли Милър, за който той получил Нобелова награда, създал тази атмосфера в лабораторни условия, били предизвикани от електрически изпразвания и така били създадени аминокиселини. Въпреки че са далеч от истинските форми на живот, аминокиселините са основните градивни елементи на живите клетки. От аминокиселините след други процеси на развитие би могло да се създаде първата жива клетка. Разликата между създаването на аминокиселините и създаването на живата клетка може да се сравни с разликата между създаването на една тухла и изграждането на 50 етажен небостъргач. Има да се извървява много дълъг път до построяване на небостъргача, но еволюционистите настояват, че създаването на аминокиселините представлява стъпка в посока на разбирането как се е зародил живота.

Интересно е, че слънчевите лъчи, които проникват през атмосферата от метан, амоняк, водород и водни пари унищожават всички аминокиселини не само на земята, но и в океана, ако се намират до 15 м дълбочина. Аминокиселините, които са създадени в горния слой на атмосферата много бързо биха били унищожени. Начинът да се избегне това е към атмосферата да се добави кислород. Ако в нея има кислород, от него ще се образува озон. Озонът играе ролята на филтър, който не пропуска ултравиолетовите лъчи, които са убийствени за почти всяка форма на живот на земята и даже проникват до 10 м дълбочина под повърхността на океана. С добавянето на кислород към атмосферата се прекъсва проникването на ултравиолетовите лъчи от слънцето и аминокиселините вече не се унищожават.

Но има един проблем. Забележете, че има един допълнителен проблем: в атмосферата от метан, амоняк, водород, водни пари и кислород ние можем по цял ден да предизвикваме електрически

изправания и никога няма да произведем аминокиселини. Оказва се, че когато в атмосферата има кислород, тогава не могат да се създадат аминокиселини, а ако няма кислород, те не могат да съществуват, защото загиват под въздействието на ултравиолетовите лъчи. Учените могат да демонстрират нещо в контролираните лабораторни условия, но в природните условия на земята ще трябва да се справят с това интересно противоречие. Животът не би могъл да се зароди по този начин.

Ние често чуваме за експерименти за създаване на живот в лабораторни условия. Да предположим, че хората създадат някакъв метод, който да им позволи да произведат дубликат или да създадат живот в лабораторни условия. Дали това опровергава Библията? Дали доказва, че теорията за еволюцията е вярна? Съвсем не. Това просто ще демонстрира, че за създаването на живота е нужна интелигентност. Нужен е човек, който е натрупал познания още от самото си създаване, човекът със всичките си технически нововъведения, човекът, притежаващ лабораторно оборудване на стойност милиарди долари, който най-накрая ще бъде в състояние да създаде копие на нещо, което Бог е създал в началото. Но в същото време това изцяло ще опровергае идеята, че животът някога се е зародил случайно. За създаването на живота е нужен интелект, проектиране и планиране. Нито случайността, нито неживата материя притежават такива способности. Напълно нелогично е да се вярва, че мъртвата природа е отговорна за създаването на живота в цялата му многообразност, която наблюдаваме днес. Въпреки това, еволюционистите продължават да твърдят, че живота се е зародил по този начин.

Съобщава се, че учените от Бъркли, Калифорния, са създали живот в опитна тръба, като взели живи клетки и извлекли от тях DNA молекулите, които съдържат кодираната информация на клетките. Когато тези DNA молекули били поставени в опитната тръба заедно с химически разтвори, снабдяващи молекулите с енергия, нищо не се случило. Но когато бил добавен ензим, произведен от DNA молекули, взет от други живи клетки, DNA молекулите започнали да се размножават. Но по този начин все едно, че сте си отрязали ръката, а след това сте я пришили отново и започвате да твърдите, че сте си създали нова ръка. **Всъщност всичко, което сте направили е, че сте възстановили живота.** (Коментар: Бог казва: *Щом спорите с мен, че аз не съм създал живота, моля, опитайте се да го направите, но не използвайте нищо от това, което е налично, защото аз съм го създал. Не можете с моите материали да опровергавате моите действия. Направете си ваши материали от нищото и тогава доказвайте тезата си. А сега учените-еволюционисти са в ролята на човек, който с „чужда пита помен прави.“ Д.Пр.)* Вие можете да се научите на някои неща, но не сте ги създали, защото започвате с живота и свършвате с живота. Само експеримент, който започва само с молекули, наистина би представлявал честна проверка на тези хипотези.

Ето какво казват учените-еволюционисти.

Повечето еволюционисти твърдят, че животът е възникнал по някакъв начин чрез спонтанно зараждане от неживата природа и че животът е произлязъл от някакъв тип материя. Почти по същото време, когато Чарлз Дарвин и Мендел са правели опитите си, един човек, наречен Луи Пастър изненадал научния свят. Един от неговите експерименти бил посветен на спонтанното зараждане на живота. До онзи момент учените считали, че ако в ъгъла се оставят някакви парцали, там ще се родят мишки. Хората вярвали, че жабите се създават спонтанно в водоемите; че месо, оставено при стайна температура произвежда личинки и че житото произвежда плъхове. Експерименти на Франсиско Реди и на други хора демонстрирали, че тези неща не са верни, но хората продължавали да вярват, че бактериите възникват спонтанно. Тогав Пастър обявил, че поради вярата си в Бога ще опровергае идеята за спонтанното възникване на живота. За своя експеримент той изобретил колба със S-образна тръбичка накрая, която позволявала в колбата да влиза въздух, но блокирала достъпа на прах и бактерии в гърлото на колбата, с цел в хранителната среда на дъното на колбата да не попадат биологични зародиши отвън. Пастър провел експеримента си няколко пъти. Всеки път присъстващите учени отправяли някакви несъгласия, но със следващия си опит той се съобразявал с изискванията им и отново се получавал същия резултат. Някои от тези колби все още се намират в един музей във Франция и независимо, че са изминали повече от 100 год., на дъното им няма бактерии. Така веднъж завинаги **Пастър доказал, че животът не се е зародил от неживата природа.** Той спомогнал за създаването на великия закон на биологията, според който животът възниква от жив материал и това е законът на биогенетиката. Друг произведен закон гласи, че животът възпроизвежда онази форма на живот, от която е произлязъл. Котките раждат котки, кучетата раждат кучета, а два заека никога не могат да родят слон. Пастър е помогнал за създаването на този закон.

Еволюционистите все още вярват в това!

Човек би могъл да си помисли, че опитът на Пастър е нанесъл смъртоносен удар на идеята за

спонтанното възникване на живота. Такова спонтанно възникване не може да се наблюдава, не може да се демонстрира и не може да се провери, **защото всички опити потвърждават точно обратното.** Въпреки това има учени като Джордж Уолд, известен учен и биолог, поддръжник на еволюционната теория, който твърди, че ние преподаваме опитите на Пастър на студентите, все едно че те представляват триумф на науката над мистицизма. **Лично той вярва, че в началото животът се е зародил спонтанно от неживата природа, защото в противен случай би трябвало да повярва в Бога, а той счита, че това е ненаучно. На свой ред ние питаме колко наука има във вярването в нещо, което е изцяло опровергано от всички научни експерименти?** Джордж Уолд се придържа към своята позиция не защото притежава някакво неопровержимо научно доказателство за спонтанното възникване на живота, **а поради предубедените си идеи, личните си предпочитания, личното си мнение и на неверието си в Бога.** И той вярва в своята позиция. Ако искате, можете сами да оцените доводите срещу спонтанното възникване на живота. Вземете един стандартен машинописен лист хартия с размери 8,5 x 11 инча и в горният му ляв ъгъл напишете цифрата "1". След него изписвайте цифрата "0" една след друга, докато цялата страница бъде изписана само с нули. Обърнете листа от другата му страна и продължавайте да пишете нули по цялата страница. Продължете да изписвате нули и на следващите листи, **докато изпишете книга с дебелина 9 см. Продължавайте да изписвате такива томове и подреждайте в редица, докато тя достигне дължината на САЩ от източната до западната ѝ граница. Продължавайте да печатате томове, докато стигнат до луната. Това е количеството на томове, в които може да се поберат броят на необходимите опитите, за да е възможно само в един случай от неживата природа да възникне спонтанно живот. Ще бъде възможно, но няма да е много сигурно.** Защиатавайки тази позиция, човек демонстрира вяра, която не е подкрепена от никакво доказателство, поддържащо теорията му. Подобна позиция преди всичко се поддържа, **защото както казва и Джордж Уолд, човекът е решил да не вярва в Бога.** Тезата на тези хора е, че след неограничен период от време, без намесата на съзидателната сила е възможна появата на живот. От своя страна Библията твърди, че животът е възникнал веднага под въздействие на Бога като абсолютна сила. **Трябва да осъзнаем, че за безкраен период от време и при наличието на нула количество съзидателна сила не може да създаде нищо, а за нула време при наличието на безкрайно количество съзидателна сила може да се създаде всичко.**

Чрез вяра.

Еволюционистът не само ще ви каже, че поради някакво чудо животът е достигнал до етапа на възникването на първата жива клетка, което вече видяхме, че е едно математическо чудо, но и че когато животът достигнал до появата на първата едноклетъчна амеба, това е означавало, че е бил изминат половината път до раждането на човека. Тази клетка, която е много различна от човека, тази малка протозона според еволюциониста представлява изминаването на много повече от половината път по скалата на еволюцията. Ние вече наблюдавахме сложността, свързана с появата на първата клетка. Но тъй като е непоколебим, еволюционистът обикновено започва с първата клетка и продължава да ни говори как този принцип може да се разпространи. Започваме да чуваме за естествения подбор и за мутацията. Чарлз Дарвин и Хърбърт Спенсър са се прочули чрез теориите си за естествения подбор и за оцеляването на най-пригоденото. Най-общо това означава, че на земята ще оцеляват само онзи видове животни, които се приспособяват най-добре към променящата се околна среда. Предполага се, че тази теория ще обясни защо в наши дни съществуват едни видове живи същества, а други са измрели. Но подобни обяснения все още не се свързват със съществуването на приспособилите се. Подобно предположение работи в полза на оцеляването на най-приспособилите се видове, на естествения подбор, според който природата премахва онези видове, които не съответстват на околната среда. **Но това предположение не обяснява как са се появили животните, което означава, че отново е в сила законът на биогенезиса. Как да си обясним наличието на различни животински видове на земята?**

Хуго Дервис въведе идеята за мутацията и за случайните промени в генетичната структура. Според тази идея в организма настъпват някакви случайни промени. Изтъкнатият еволюционист Хигсли счита, че 99% от всички мутации завършват със смърт или със сериозни увреждания, а Добжански повиши този процент до 99,9%. Д-р Уолтър Ламертц, д-р по генетика от Калифорнийския университет, който е произвел 16 видове американски рози и е бивш изследователски директор в една фирма за производство на семена **твърди, че всички мутации са смъртоносни, нанасят увреждания и в най-добрия случай са неутрални.** Той говори с авторитет, защото е произвел разнообразните си рози чрез подлагането им на неутронно облъчване и на други влияния, с цел да ги принуди да растат по различен начин. От проучването на един негов колега той получил впечатлението, че розата ще

продължи да се развива чрез изкуствен подбор, докато се получи роза, чийто листенца на цвета ще имат дължина до 6-8 инча. Но д-р Ламертц установил, че съществуват някои ограничения. Започвайки с една нормална роза, той бил в състояние да увеличи с 25% от инча дължината на листата на цвета на следващото поколение, на второто поколение – с 12,5%, а на третото поколение – с още 12,5%, но увеличаването на дължината на листенцата се прекъсвало при следващите поколения. Очевидно този растеж е изчерпвал потенциала за развитие на розата. Така той научил, че никога няма успее да превърне един вид растение в друг вид растение.

Още за мутациите.

Освен това д-р Ламертц се позовава на опитите, извършени с плодовата муха. Учените взели тази муха и я облъчили с гама-лъчи, с X-лъчи и по други начини, в резултат от което произвели различни мутатнтни форми на плодовите мухи. Те създали малка плодова муха, която нямала криле, друга с набръчкани криле, трета с полу-криле, друга с 6 крачета, друга с 8 крачета, друга с червени очички, друга с черни очички, друга без очи. Но учените никога не успели да превърнат плодовата муха в комар или някакво друго насекомо. Опитът започнал с плодова муха и завършил със създаването на сходни с нея плодови мухи. При опита повечето от мутациите на плодовата муха умирали. Причиняването на мутация може да се оприличи с опита ви да усъвършенствате телевизионния си приемник, като хвърляте камъни срещу него с надеждата, че един от 1000-та камъка ще доведе до неговото подобряване и ще го превърне от черно-бял в цветен телевизор. Онова, което не се взема предвид от теорията за мутациите е, че в 99,9% тя протича в погрешна посока. Така човек би могъл да измине пътя от Америка до Китай, извървявайки една крачка в правилна посока и 999 стъпки в погрешна посока. Човек може да стигне до Китай, но ако се движи в обратната посока. Това не е прогрес. Мутациите винаги унищожават. Всъщност досега не е открита нито една полезна мутация на някое живо същество, която да е довела до неговото усъвършенстване.

Опитите с нощни пеперуди на Кетлуел дали основание на еволюционистите да говорят за “прекрасно доказателство за еволюцията” – предполагаем пример за онагледяване на процеса на еволюцията. Има бели нощни пеперуди и тъмни нощни пеперуди. В началото на изследването си Кетлуел установил, че в миналото в Англия е имало повече бели, отколкото тъмни нощни пеперуди. Дърветата в тази страна са светло оцветени и белите пеперуди се крият много добре в тях, докато тъмните пеперуди са лесно различими от птиците, които се хранят с тях. Но поради индустриалната революция започва да се отделя пушек и сажди, които полепват по дърветата и в новите условия тъмните нощни пеперуди започват да се прикриват по-добре, а за птиците станало по-лесно да откриват белите пеперуди. Кетлуел обявил, че е наблюдавал еволюция. Но положението е точно обратното: в началото на опита той е наблюдавал бели и тъмни нощни пеперуди, същите видове пеперуди е наблюдавал и в края. Може би неговият опит е доказателство за оцеляването на по-приспособения вид – на онзи, който е малко по-пригоден за да оцелее, защото се е смесвал по-добре с защитната му среда, но това въобще не е доказателство за еволюцията, защото самите пеперуди на практика не са се променили.

Учените говорят, че повишената неподатливост на мухите срещу DDT-то е доказателство за еволюцията. Но мухата е муха и преди и след появата на DDT-то. Всичко, което може да се каже в този случай, че определен брой мухи са били напръскани с DDT и онези, които не са притежавали имунитет срещу този препарат са умрели. Наблюдаваме ли еволюция, когато сега вземем една муха, която предполагаме че е издръжлива на DDT и установим, че тя ражда по-малко мухи от следващото поколение и техния живот е по-кратък в сравнение с мухите, които не са третирани с DDT? Дали това е изгодно за мухите като вид? Мухата може би се е приспособила към DDT-то, но това приспособяване не обяснява как мухите биха могли да се превърнат в комари или в някакво по-висше насекомо от мухите. Защото преди третирането с DDT сме имали муха и след това отново имаме муха.

Мутацията не обяснява, че се появила някаква нова форма на живот, мутацията е демонстрация на дегенериране. Тя просто ни казва, че може би на земята някога са живели само риби. Ако се ръководи единствено от мутациите, човек няма да открие нищо друго освен различни видове риби. Коне никога не биха могли да се родят, защото те имат различни характеристики, които мухите не притежават.

Виж ти!

Поради неточностите на някои теории за мутациите и за естествения подбор, превъзходният учен и еволюционист Голдшмид предложил един механизъм, който се противопоставял на теорията на еволюцията на Дарвин. Негова е идеята, че две влечуги се оплождат, ражда се яйце, от което излюпва един папагал. Голдшмид счита, че основните мутации се случват само веднъж и всичко се

пренастройва точно, за да се роди птица. Разбира се, повечето от птиците умират, само няколко успяват да оживеят. Трябва да имаме две влечуги, които да се оплодят и да родят едно яйце, от което се излюпва птица. Докато тази птица е жива, същият чуден процес се повтаря някъде наблизо. Разбира се, ако и двете птици се окажат мъжки, новият вид ще умре. Голдшмид предложил интересно доказателство срещу еволюцията. Съвременни поддръжници на теорията на Дарвин, които вярват в естествения подбор и мутацията чувстват, че имат също толкова добро доказателство срещу позицията на Голдшмид. Аз съм склонен да не се съгласявам и с двете страни. Библията ни дава прекрасно обяснение, при което липсват проблемите, които неизменно съпътстват другите теории.

Група математици, вярващи в теорията на еволюцията, провели един симпозиум, материалите от който били публикувани под заглавието “Математически предизвикателства към съвременната теория на Дарвин за еволюцията.” Математици и група биолози-еволюционисти се събрали, за да представят идеите си за естествения подбор и мутацията. Математиците изчислили, че само една от 1000 мутации е успешна. Без да обръщат внимание на 999-те неуспешни случая, те твърдят, че математически е невъзможно да се докаже, че единствено чрез еволюцията и мутацията са се появили всички живи същества на земята, даже ако се приеме, че еволюцията е разполагала с период от 6 млрд год. или даже – с 36 млрд год. За щастие, Библията казва, че Бог е създал всичко, че Бог е създал живота и ни е осигурил по-добро обяснение за произхода на всички неща. Бог даже ни разказва за произхода на слънцето и на луната.

Нека има слънце през деня и луна през нощта.

В Бит.1:14 Бог създава Своя източник на светлина: “*И Бог каза: Да има светила на небесния свод, за да разделят деня от нощта; нека служат за знаци и за показване времената, дните и годините; и да бъдат за светила на небесния свод, за да осветяват земята; и стана така. Бог създаде двете големи светила; по-голямото светило, за да владее деня, а по-малкото светило, за да владее нощта; създаде и звездите. И Бог ги постави на небесния свод, за да осветяват земята, да владеят деня и нощта и да разделят светлината от тъмнината; и Бог видя, че беше добро. И стана вечер, и стана утро, ден четвърти*” (Бит. 1:14-19). На този етап Бог създал слънцето, луната и звездите. Но защо е било нужно тяхното създаване? Бог е създал източник на светлина и така са създадени денят и нощта. В Своята безгранична мъдрост Бог е обяснил нуждата от тази промяна. Тъй като ни е познавал още преди да ни е създал, Бог е знаел, че се нуждаем от време. Времето се съдържа във въртенето на земята и в смяната на деня с нощта, но е липсвала система за измерване на времето. Ако ви бях попитал колко сте възрастен по първата система за отчитане на времето, като имаме предвид, че източникът на светлина е създаден през ден първи (ст.3), вие примерно щяхте да ми отговорите, че сте на 15.644 дни и нощи. Това със сигурност не е удобна система за измерване на времето. Поради това Бог създал слънцето, луната и звездите. Те са създадени за показване на времето, на сезоните, на дните и на годините.

Ние знаем, че въртенето на земята разделя дните, а движението на луната около земята ни позволява да определяме месеците. Въртенето на земята около слънцето ни позволява да измерваме годините. Луната оказва влияние върху приливите и определя сезоните. И така, Бог създал слънцето, луната и звездите за измерване на сезоните, дните и годините, за да може човека да определя кога да сее и кога да жъне. В Бит. 1:16 се казва, че Бог е направил две големи светила: “*по-голямото светило, за да владее деня, а по-малкото светило, за да владее нощта; създаде и звездите.*” Харесва ми краят на този стих. Помислете си за силата, която се изразява в този послепис, че някак между другото Бог направил и звездите. Когато мислите за тях, звездите са доста фантастични и тайнствени, това са милиони и милиарди звезди, толкова много, че даже не можем да ги преброим. Почти между другото Бог споменава, че е създал и звездите. Когато вечер излезем навън и погледнем към небето, ние научаваме нещо за Бога. Той е Бог, който е толкова всевиш и притежава неизмерима сила, че незабавно е създал всички звезди. Човек не може да си обясни от къде са се появили звездите, но Бог е казал, че те са създадени за измерване на времето, на сезоните, на дните и на годините. Аз вярвам, че те просто са били създадени като източници на светлина и са били разположени на небето. В Псалмите ние четем: “*Когато гледам Твоите небеса, дело на Твоите пръсти*” (Пс.8:3). Небето и земята са дело на ръцете на Бога и са Негово специално творение. Някои хора може да попитат как бихме могли да имаме буквални или слънчеви дни преди да е било създадено слънцето. Върнете се обратно към Изх.. 20:11: “*Защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях...*” Този стих не прави разлика между трите дни, които са били преди създаването на слънцето и трите дни, след създаването на слънцето. Това просто са били шестте дни и за тях се говори като напълно еднакви дни. Едно и също численото прилагателно се използва при описанието и на двете групи дни. Бог ни говори за период от време, обхващащ нощта и деня и научаваме, че за

четири дни Бог е създал небето, изпълнил го е със звезди и е населил земята с растения.

Във въздуха и в морето.

“Бог каза: Да произведе водата изобилно множества одушевени влечуги и птици да хвърчат над земята по небесния свод. И Бог създаде големите морски чудовища и всяко одушевено същество, което се движи, които водата произведе изобилно, според видовете им, и всяка крилата птица според вида ѝ; и Бог видя, че това беше добро. И Бог ги благослови, като каза: Плодете се, размножавайте се и изпълнете водите в моретата; нека се размножават и птиците по земята. И стана вечер, и стана утро, ден пети” (Бит. 1:20-23). Сега Бог започнал да създава животинския свят. Тук четем факта, че всички животни в морето са били създадени, за да се възпроизвеждат според своя си вид; от този откъс научаваме, че са били създадени птиците. Произходът както на морските обитатели, така и на птиците представлява сериозен проблем за привържениците на теорията на еволюцията. В ст.21 се говори за големите морски същества, поради което бих желал да използвам кита като пример.

Няколко думи за китове.

Китът е топлокръвен бозайник, диша въздух и ражда живо малко китче. При раждането си малкото китче е с дължина 4,2 м. След раждането си то незабавно трябва да бъде извадено на повърхността, за да започне да диша, в противен случай ще се удави. Ежедневно малкото бозае от майка си по 1,5 тона мляко. Тъй като китът е млекопитаещо, малкото китче не може да се храни директно с риба. Опитайте се да обясните съществуването на кита чрез теорията на еволюцията. Според тази теория, в древността от малките морски създания по някакъв начин се родили гръбначни и те се превърнали в риби. Тези риби решили, че не им харесва да живеят във водата и развили предните си перки, за да се превърнат в крака, създали си и задни крака и променили опашната си перка, за да стане дълга и тънка опашка. Органът им за дишане се променил от хриле на ноздри и те се превърнали в амфибии и по някакъв начин развили в себе си способността да престанат да снасят яйцата си под формата на хайвер. После по някакъв начин тези амфибии се превърнали във влечуги, като променили някои от важните кости на ушите и челюстите си. Влечугите по някакъв начин се променили и се превърнали в млекопитаещи. Млекопитаещите не харесали да живеят на сушата и решили да се върнат обратно в морето. Поради това те превърнали предните си крака в перки, задните им крака изчезнали, развили си гръбна перка, дългата им тънка опашка се превърнала в опашна перка, дихателният им апарат от ноздри се превърнал в дупка за дишане на върха на главата им и те се върнали в морето, за да се превърнат в делфини и китове. На някакъв етап от развитието си те се сдобили със ултразвуковата си система.

Сега имаме един проблем, защото имаме толкова много прародители, толкова много странични връзки, които трябва да изследваме, а нямаме никакви доказателства, че този процес наистина се е случил.

Как са създадени птиците според теорията на Дарвин.

Същото е валидно и за птиците. Същите малки морски създания трябва да са си създали гръбначен стълб и така са се превърнали в риби. Тези риби са превърнали предните си перки в предни крака, появили им се задни крака, опашната им перка се превърнала в дълга опашка, дихателният им апарат се променил от хриле в ноздри, станали амфибии и променили формата на яйцата си от хайвер на яйца с твърда черупка и най-накрая се превърнали във влечуги. По някакъв начин тези влечуги преживявали някои промени в конструкцията на предните си крака. Тези промени се предавали от поколение на поколение докато предните им крака приели формата на криле. Крилето на някои от тези създания станали толкова дълги, че с тяхна помощ те започнали да пълзят по скалите и крилата им се изпокъсали. Тези разпокъсани криле се предавали от поколение на поколение, докато разпокъсаните им и разръфани крайници започнали да изглеждат като покрити с пера. Един ден някои от тези влечуги, размахвайки големите си покрити с пера крайници излетели във въздуха и се превърнали в птици. Обаче криле могат да се поставят буквално на всяко нещо, но това не означава, че то ще притежава способността да лети. За да лети, съществото трябва да е аеродинамично проектирано.

Логичният анализ на теорията на Дарвин за естествения подбор и на теорията за оцеляването на най-приспособилите се скоро ни убеждава, че птиците никога не биха могли да се появят по този начин. Според Дарвин животното, което не се е приспособило да оцелее, няма да оцелее. Разгледайте две влечуги, които се съревновават за оцеляване, едното от тях има нормални крака, а другото има дълги оперени крайници, които стърчат от двете му страни, за да се заклепва между камъните и в клоните на дърветата. Второто влечуго не е пригодено да оцелее и ще умре още преди да се е научило да лети. Предлагани са други теории за да се обясни появата на птиците. Спомнете си теорията на

Голдшмид, защото той е разбрал, че теорията на Дарвин е погрешна. Например, според Голдшмид едно влечуго снесло яйце, от което се излюпило птиченце. Но при тази теория има един проблем, че друго влечуго трябва да снесе друго яйце, от което да се излюпи друго птиченце. Едната от двете птици трябва да е мъжка, а другата – женска. И двете птици трябва да са родени близо една до друга. Биологично това е невъзможно. Толкова голяма промяна, предизвикана от толкова кардинална мутация не би могла да роди живо същество, което да е в състояние да оживее. Онези, които използват Библията като свой авторитет нямат проблеми. Библията казва, че Бог е създал “големите морски чудовища и всяко одушевено същество, което се движи, които водата произведе изобилно, според видовете им, и всяка крилата птица според вида ѝ; и Бог видя, че това беше добро.” Всяко същество е било създадено и планирано да живее в специфичната си среда и е създадено да се размножава е възпроизвежда според особеностите си и това е причината за различията между живите същества. Великият Проектант е планирал тези създания да живеят, да се размножават и да изпълнят земята. “И стана вечер, и стана утро, ден пети” (ст.23).

Човек е създаден по образа на Бога.

“Бог каза: Да произведе земята одушевени животни, според видовете им; добитък, влечуги и земни зверове, според видовете им; и стана така. Бог създаде земните зверове според видовете им, добитъка – според видовете му, и всичко, което пълзи по земята, според видовете му; и Бог видя, че това беше добро. Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие; и нека владее над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всяко животно, което пълзи по земята. И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде” (Бит.1:24-27). Според Библията човекът е бил създаден по образа на Бога и прилича на Бога. Забележете, че в Библията не се казва, че човека е като рибите в морето, или като птиците във въздуха, като добитъка, като влечугите или като хищните животни. Човекът е създаден да владее над тях. Според определението в Британската Енциклопедия човекът е просто най-висшето същество в животинското царство, човешко същество, най-висшето животно. Но Бог не казва това. Човекът е бил създаден отделно и трябва да царува над всички останали създания.

Вкаменели свидетелства.

Дали вкаменелите свидетелства представляват проблем за онова, което Бог е казал в Словото Си за произхода на човека? Антрополозите, които постоянно разкопават човешки кости, ни казват кога според тях са живели тези хора, какви са били, къде са живели и важноста на тяхното място в родословието на човека. Откъде антрополозите получават цялата тази информация и колко достоверна е тя?

Започваме с Камбрийския пласт, за който се счита, че е най-старият пласт, в който се съдържат вкаменели останки. Обърнете внимание на една голяма мистерия, свързана с вкаменелите свидетелства: внезапната взривоподобна поява на живота в така наречения Камбрийски период, въпреки че преди това би трябвало да е съществувал еволюционен период в продължение на милиарди години. Огромни по размерите си утаечни скали са били образувани преди Камбрийския период, но в тях няма никакви вкаменели останки. Най-важната определяща вкаменелост в Камбрийските скали е “трилобита,” за който се предполага, че е една от най-ранните форми на живот. (Определящата вкаменелост е конкретен вид вкаменелост, според която се определят скалните образувания или земните пластове.) Трилобитите наистина са много сложни малки животинки, които притежават нервна система, реснички или коси, висящи по периферията им, за да им помага да се придвижват в морето. Те имат съставни очи и антена, поради което със сигурност не са примитивни същества. Еволюционистите твърдят, че след като животът е достигнал етапа на едноклетъчното живо същество, ние се намираме на половината път до създаването на човека. Трилобитът е много по-напред от едноклетъчното същество по тази скала, но въпреки това ние не намираме доказателства за еволюционното му развитие преди това. В Камбрийският пласт са открити останки от трилобити и от много други безгръбначни същества.

В архива си имам снимка на вкаменелост от Камбрийския период. Около двайсетина малки трилобити са инкрустирани в скалата в нещо като отпечатък на стъпка от сандал. Тук има малък проблем. Отпечатъкът от сандала трябва да е бил направен, докато трилобитите все още са били живи. В противен случай липсва логично обяснение как би могло да стане това. Обаче след внимателно сканиране на снимката един палеонтолог от университета в Юта установил, че целият отпечатък би трябвало да е нов вид трилобит, който не сме виждали по-рано. Той говори за вкаменел трилобит, на вид приличащ на 10 инчов отпечатък от сандал, при който зоната на петата е по-дълбока от зоната на пръстите.

Откриването на други вкаменелости в Тексас свидетелства, че ако вярваме на намерените

останки, човекът е живял едновременно с динозаврите. В коритото на река Полукси в Глен Роз, Тексас, е открит отпечатък от човек в един и същ земен пласт заедно с отпечатък от динозавър. Този човешки отпечатък се кръстосва с трипръст отпечатък от крак на динозавър, чийто следи могат да се открият по протежението на дъното на реката. Наскоро един човек, който продължава разкопките си на това място, е открил още четири добри отпечатъка, с дължина около 16 инча и ширина 9 инча, където се различават пръстите на краката. Със завършването на други разкопки на дъното на Червено море ще се даде отговор на много въпроси относно произхода на човека.

Човешки вкаменели останки.

Как се отнасяме към твърденията на тези учени, които казват, че са намерили останки от праисторически хора? В продължение на много години се считаше, че Неандерталският човек е един от прародителите на човека. Еволюционистите твърдят, че той е живял преди 80,000 год, като определянето на тази възраст се извършва по методи, за които вече говорихме. Наскоро беше установено, че всъщност Неандерталският човек не е много по-различен от съвременния човек. Поради това, че скелета на първият Неандерталски човек е имал изкривяване на гръбначния стълб, учените били убедени, че скелета с изкривен гръбнак е добро доказателство, че в началото човекът не е вървял изправен. Но после открили скелет на Неандерталски човек, който стоял напълно изправен. Повторно изследвали изкривяването на гръбначния стълб на първия скелет и установили, че човекът е страдал от някаква форма на артрит. Накратко казано, ние сме открили наш предшественик, който е боледувал от артрит.

Изследване на черепа на Неандерталеца.

Ученият Байрон Нелсън направил снимка в профил на Неандерталския човек и го сравнил със снимка на картината на героя от войната за независимостта Лафайет. Изследователят установил, че двете снимки много лесно съвпадат една с друга. Черепът на Неандерталеца може да бъде направен да изглежда много съвременен или много примитивен, в зависимост от начина, по който се извърши неговото възстановяване. Ако обема на мозъчната кутия въобще означава нещо, черепът на Неандерталеца има обем 1.600 см³ и е по-голям от обема на черепа на съвременния човек, който е от 1.200 до 1.500 см³. При това положение Неандерталският човек би трябвало да е по-интелигентен от съвременния човек. Обемът на мозъка може би не е решаващия критерий, но е установено, че Неандерталеца е много сходен със съвременния човек.

Пекинският човек има интересна история.

Съобщенията и сведенията от няколко човека, като Боул и Чардин, които са широко известни еволюционисти и са правили изследвания в Китай твърдят, че там не са намерили никакви вкаменели останки на хора. Там намерили черепи на макаци и на гибони и няколко прекрасно запазени човешки черепи. След тяхното заминаване персоналът на експедицията им решил да копае самостоятелно на друго място и третият или четвъртият ръководител на разкопките започнал да прави сензационни съобщения за открити човешки черепи. Днес съществува един проблем: нито един от тези черепи не може да бъде открит. Съществуват скици и отливки, но самите черепи се предполага, че са изчезнали по време на Втората световна война. Честно казано, склонни сме да се съмняваме в "научните" твърдения, когато доказателството липсва и историята постоянно се променя от разказите на хората, които са ръководили различните разкопки.

Човекът от Ява, Питекантропусът

Човекът от Ява, Питекантропусът, е бил открит от един човек, наречен Дюбоа. Снимките в музеите и възстановяването на цялото тяло, включително космите по главата му, навеждат на мисълта, че находката е почти непокътната. Човек въобще не остава с впечатление, че всъщност археолозите са открили само част от черепа и две бедрени кости! Тридесет години след първоначалното си съобщение Дюбоа признал, че така нареченият череп на Човекът от Ява всъщност е бил череп на сребърен гибон. Освен това той разкрил, че е намерил черепа на разстояние 5-6 метра от останалите кости, но скрил находките в мазето си, тъй като не разбирал голямата им значимост. Но въпреки това в учебниците все още пише, че Питекантропуса е един от нашите прародители и е част от дългата поредица на еволюционното развитие.

Човекът от Пилтдаун

Може би сте чували за Човекът от Пилтдаун, от който е намерен прекрасно запазен череп и една маймуноподобна челюстна кост. За нещастие, двете кости не принадлежат на едно и също тяло. Едната е вкаменелост, а другата не е. Едната е принадлежала на човек от древността, а другата е на съвременна маймуна. Зъбите на майmunата били изпилени, за да приличат на човешки зъби. В продължение на 30 години за тази находка се съобщавало, че е най-голямото доказателство за еволюцията. Оригиналният череп е недостъпен за разглеждане, но в много музеи са поставени

отливки и скици на този череп. След време учените решили, че трябва повторно да проверят черепа и го изследвали със съвременни методи. За своя изненада те установили, че отделите парченца, съставляващи черепа имат различна възраст. Черепът на човекът от Пилтдаун всъщност бил съставен от челюстна кост на маймуна и черепна кутия на човек. Това баламосване, за което се говори във всички учебници, било решително демаскирано от Кенет Окли и било публикувано в научните вестници и списания. Учените твърдят, че при наличието на съвременните методи за определяне на възрастта на находките е невъзможно да се повтори подобна грешка.

Човекът от Небраска

Един човек намерил зъб в полето на Небраска. Изпратил го на някои учени, които се развълнували от това удивително откритие. Те счели, че това е доказателство за първобитния човек, който някога е живял на територията на днешна Северна Америка. Това било първото им доказателство, поради което публикували една статия, описваща значението на откритието им. Лондонският вестник "Daily Illustrated News" посветил цяла страница на Човекът от Небраска. Въз основа на зъба учените възстановили цялото създание, на което е принадлежал, показали точно как изглежда, посочвайки даже бръчката между веждите му и широките му рамене. Още по-забележителен бил фактът, че от един единствен зъб учените успели да възстановят не само неговото тяло, но и тялото на жена му. Така че пред вас се намират г-н и г-жа Небраска, възстановени от един единствен зъб. След това в полето в Небраска успели да намерят цялата челюстна кост. Оказало се, че зъбът бил от тази кост, но за техен ужас челюстната кост била свинска. Какво да се прави, хората правят грешки, такива са слабостите на науката.

Зинянтропусът

Зинянтропусът е възстановен от 400 фрагментарни частици на черепа, най-голямото от които било с големината на сребърна монета от 1 долар. Когато погледне снимката на този череп, човек се чуди какво е това, защото то съвсем не прилича на череп. Въпреки това се казва, че това е череп на наш предшественик. Интересна окраска на проблема е, че точно под мястото, където открили останките на Зинянтропуса, археолозите открили поток от лава, под който намерили останките на човешки скелет от по-ново време. Еволюционистите обяснили, че гроба на Зинянтропуса се е преобърнал и така се е оказал над гроба на по-съвременния човек. Те твърдят, че наистина този скелет е на един от нашите прародители и е на възраст около 1.750.000 год. Когато измерили възрастта на протеклата отдолу лава, се оказало, че тя е не по-стара от 1,3 млн. год. Проблемите били свързани с измерване възрастта на потокът от лава. Наскоро един поток от застинала лава, образуван през 1801 год в Хавай, измерен чрез използвания дотогава метод показал, че лавата е на възраст 230 млн. год. Тъй като потокът от лава бил формиран в нашите векове, човек започва да се чуди относно точността на тази система за определяне на възрастта. Със сигурност има достоверно доказателство срещу използването на този метод, който е послужил за определяне възрастта на Зинянтропуса. Оглеждайки черепа му, ние никога няма да научим следните три неща: първо, как са изглеждали месестите части върху този скелет? Второ, никога няма да разберем, дали той е бил способен да мисли? Трето, няма да знаем, дали е можел да говори? Тези три черти са характерни за човека. Всъщност, ако Зинянтропуса живееше сега, ние можеше да установим, че е затворен в зоологическа градина, като на него и на другите предшественици на човека е дадено специално име. Или може би ще установим, че това е тип човек, който е изчезнал в миналото; гледайки костите му, ние никога няма да узнаем със сигурност как е изглеждал този човек.

Ремапитекусът

Образът на Ремапитекуса е бил изграден въз основата на няколко фрагменти, някои от които са зъбите. Учените казват, че зъбите са човекоподобни. Но сега в Етиопия живее един бабун (вид маймуна), който има същите зъби, като зъбите на Ремапитекуса. Как можем да определим, дали тези зъби наистина принадлежат на някой наш прародител или са на някой от тези бабуни?

Какво научихме?

Ние проявяваме склонността да мислим, че ако нещо изглежда примитивно, то е много старо. Всъщност, когато разглеждат един череп, антрополозите логично стигат до извода, че колкото по-стар изглежда черепа, на толкова по-примитивен човек би трябвало да принадлежи. Обаче до такова заключение не би трябвало да се стига от простото разглеждане на черепа. При това положение какъв е смисъла от събирането на черепа и на части от черепа? Всъщност какво можем да научим от разглеждането на няколко кости? Не толкова много. Когато се замислим, че много от тези създания са били възстановени от няколко зъба, от някоя челюстна кост, от парченце от череп, на практика какво демонстрира такъв възстановен образ? Когато човек осъзнае, че учените не могат точно да определят възрастта на черепа, нито директно да определят възрастта на слоя почва, в която е

намерен, какво е значението на възрастта, която е изписана под образа на тези създания?

Когато обсъждат и търсят останките на примитивния човек, антрополозите изглеждат осъществяват една от предварително съставените идеи в мозъка си – разсъдъка взема участие в този процес. Поради това, учените се опитват да демонстрират родословието на човека. Намирайки се под влиянието на това основно предположение, те представят онова, което твърдят, че е доказателство с намерението да подкрепят тази идея и правят заключения в хармония на предварителните си предположения. Никога не се казва нищо за липсващите връзки между птиците и влечугите, както и между гръбначните и безгръбначните, въпреки че се губи много време, за да се говори за липсващата връзка между човека и маймуната. Еволюционистите не могат да стигнат до съгласие даже по отношение произхода на човека. Някои от тях казват, че човекът и маймуната имат общ прародител; други предполагат, че човекът и маймуната са се развили от един и същ вид риба; трети настояват, че могат да проследят родословното на човека, преминавайки през определена риба, за да стигнат до определена хромозома; други ви казват, че човекът е произлязъл от шимпанзе, или от орангутан, или от горила. (Даже един учен предполага, се по този начин са се появили човешките раси: бялата раса е произлязла от шимпанзето, азиатската раса е произлязла от орангутана, а негрите – от горилата.) Ето така учените считат, че е произлязъл човека.

Древният човек.

Понякога ставаме прекомерно загрижени за хора, които имат примитивен външен вид. Библията казва, че човечеството е произлязло от една прекрасна двойка. Различните начини на хранене и различията в околната среда са създали хора, които наглед се различават от другите хора. Вместо да започваме от примитивния човек и да се стараем да стигнем до съвременния човек, ние казваме, че сега човека се е усъвършенствал в сравнение с миналото.

Някои антрополози вярват, че цивилизацията не е по-стара от 6.000 год. Ако примитивният човек се е появил преди това, как внезапно е създал цивилизацията? Даже примитивните племена притежават високо усъвършенствани култури. Културните антрополози пренебрегват това и когато намерят някой примитивен връх на стрела или кост, въз основа на тези неща се опитват да определят какъв е бил човека. Животът и неговите дейности не могат да бъдат възстановени от една кост или от някакво оръдие на труда. През 1971 год в Кретасовия пласт в щата Юта бил открит човешки скелет. Измерената възраст на този скелет влязла в противоречие с определената възраст на този пласт, която била 100 мил год. Обаче, тъй като скелетът бил изровен от булдозер, не можело с абсолютна сигурност да се определи дали е бил съставна част от пласта, или се е намирал в някоя пещера или е живял преди образуването на пласта. Като учени, ние се опитваме да подхождаме честно към такива случаи и няма да кажем, че сме доказали гледната си точка, без да имаме потвърждаващото доказателство. Обаче еволюционистът в много области “излъсква” доказателствата. Даже когато показва някои несъответствия, той продължава да подкрепя тезата си. Внимателният прочит на теорията на Дарвин за произхода на видовете ще покаже колко често се употребява изразите “**да предположим**”, “**ако приемем**”, “**нека сметем**” и “**ако.**” Подобни фрази се срещат около 187 пъти само в една глава, а в края на книгата си Дарвин ни казва, че ако сме вървели с него до този момент, не е много трудно да направим още една крачка по-нататък. Накратко можем са се запитаем, какво научихме от книгата му? **Научихме за много предположения.**

В книгата си “Изводи от еволюцията,” еволюционистът Киркут твърди, че “да се превърне едно днешно влечуго в млекопитаещо, въпреки че е много интересно, няма да ни покаже начинът, по който са се появили млекопитаещите.” Следователно това няма да ни докаже, че влечугите се превърнали в млекопитаещи, защото в миналото не е съществувал никой, за да наблюдава това превръщане и поради това не може да бъде потвърдено. **Киркут съобщава, че еволюцията се основава на 7 предположения и всички те са недоказани и неподлежащи на доказване.** Той завършва книгата си (и тя е написана от еволюционист, който е професор по биохимия) със следното заключение: “Доказателството, което говори в подкрепа на общата теория на еволюцията от амебата до човека не е достатъчно силно, поради което тази теория не е нищо повече от работна хипотеза.” Оказва се, че теорията за еволюцията не е достатъчно добра, за да бъде даже една теория! Киркут не вярва в Божественото сътворение на живота, но показва на света, че липсват доказателства за еволюцията. Когато обсъждаме въпроса за произхода на човека, ние трябва да се освободим от някои от тези предварително възприети идеи.

Клод Леви Щраус, водещ еволюционен антрополог, не може да намери доказателства, че човек е по-малко интелигентен в някои области на познанието на света в сравнение с други области. **Даже в най-примитивните култури, интелигентността на човека е еднаква. Липсва даже едно доказателство за еволюция в мозъка на човека.** Така наречените примитивни племена, които живеят в джунглата,

притежават сложни езици и култури. След като странстват известно време, хората си избират място за живеене и изграждат своята култура, а след това се сещат за Бога. Само че не се сещат за Бога от Библията, който им е казал за Потопа; те не си спомнят за Бога на Ной. Но те знаят, че има Бог и така започват да си изграждат собствена религия, защото виждат, че другите хора също си изграждат религии. Спомените за миналото са били предавани чрез устни предания. Накрая някой решил да запише всички тези спомени и традиции. Вместо да четат за описанието на Потопа, хората четат митовите за Гингамеш или за Вавилон. В тези истории има известна истина, но с течение на времето част от истината била заменена с лъжа. Колкото по-далеч се намират хората от центъра на цивилизацията, толкова по-силна е склонността към създаване на варианти на историята. Във всички древни племена установяваме наличието на поведение, което много силно е повлияно от културата на племето. Но тези племена не са примитивни; просто ги възприемаме като такива, защото ги сравняваме със собствените си стандарти.

Археолозите често съобщават, че са намерили останки от черепи на човек от древността и че формата на черепа съответства на онази епоха. Изглежда те забравят за ефекта от влиянието на околната среда и на диетата върху формата на човешкия череп. Хранете едно дете с храна, която се нуждае от много дъвкане и това ще окаже влияние на формата на черепа му. Хранете друго дете с меки храни и черепът му ще се оформи по различен начин. От своя страна недостигът на витамини и минерали също предизвиква промени на формата на челюстите и на черепа. Погрешна е идеята да се счита, че колкото по-голям е черепа, на толкова по-примитивен човек принадлежи. На външен вид формата на черепа може да изглежда, че принадлежи на примитивен човек с надвиснали вежди, но това може да е причинено от липсата на някои елементи в приеманата храна или на влияние на околната среда.

В Европа са намерени останки от Кроманьон и Неандерталски хора. Останките намерени в области, където бебетата са били отглеждани в люлки имат по-голям обем на мозъка от мозъка на съвременния човек. Подобно на съвременния човек, обемът на черепната им кутия е по-голям в сравнение с черепите, открити в по-отдалечените области. Обаче изглежда, че обема на мозъчната кутия не оказва голямо влияние при класифицирането на черепите, въпреки че за оценка на интелекта на съвременните хора съществуват някои зависимости. Изглежда доказано, че обема на мозъка на примитивния човек е бил по-голям в сравнение с обема на мозъка на съвременния човек. На големи разстояния от европейският културен център могат да се открият по-малки черепи, които изглежда, че принадлежат на по-неразвити хора. Въпреки това, човек може да открие, че всички типове черепи, които са съществували в древността, съществуват и в наши дни. Тези черепи не са нищо повече от увредени форми на черепите на Адам, Ева и Ной, които през последните 4.300 год са разпръснати далеч от центъра на културата.

Някои изводи.

Когато се опитва да открие някакъв тип прародител, когато полага усилия да намери доказателства за еволюционното развитие и се перчи с различни вкаменели доказателства, човекът дава израз на предварително възприетите си представи. Но доказателството с което разполага не е достатъчно убедително, за да престанем да вярваме в Библейското описание на сътворението на света. Ако без предубеденост подложим на преоценка находките и ако видим грешките и проблемите, ние ще установим, че Библията ни дава много добра гледна точка, от която можем да оценяваме твърденията на антрополозите. А когато говорим за произхода на расите, в Библията няма противоречие. Всички ние сме от една раса, човешката раса, наследници на Ной и на синовете му Сим, Хам и Яфет. Човек се състои от тяло, интелект и дух и за да е ефективен, трябва да поддържа в хармония и трите си съставни части. Когато отхвърли Бога и започне да преследва собствените си цели, воден от желанията си и стремежите си за удоволствия, тогава човек се сблъсква със сегашните си проблеми. Ако иска да научи нещо за своя произход, човек няма да открие много неща, ако гледа в миналото и се опитва да открие откъде е дошъл. Той няма да открие истината и смисъла на своя произход, докато не се падне смирено на колене и не погледне нагоре към Бога. Тогава не само ще разбере произхода си, но и целта, заради която е бил създаден. Бог е създал човека и го е дарил с прекрасна околна среда и с прекрасен климат. Бог даже го е снабдявал с храната, от която се е нуждаел.

Да се върнем обратно към Битие.

Продължавайки с Бит.1:28-30 ние четем: *“И Бог ги благослови. И Бог им каза: Плодете се и се размножавайте, напълнете земята и я покорете, бъдете господари над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи на земята. Бог каза: Давам ви всяка семеносна трева, която е по лицето на цялата земя, и всяко дърво, което има в себе си плод*

на семеносно дърво; те ще ви бъдат за храна. А на всички земни зверове, на всички въздушни птици и на всичко, което пълзи по земята, в което има живот, давам всяка зелена трева за храна; и стана така.” Бог е дал указания както на животните, така и на човека да ядат тревата и плодовете на дърветата, които е създал. “И Бог видя всичко, което сътвори; и ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден шести” (ст.31). В първата глава на Библията ние имаме едно описание, в което обобщено, но точно се разказва за онова, което Бог е направил в началото. Това е рамката, която обяснява всичко, което знаем. Тук се обяснява как са създадени небето, земята, вселената, слънчевата система, тук се обяснява съществуването на материята и произхода на вселената космос-маса-време. Тук се обяснява защо животът се възпроизвежда съобразно своя вид. Това е обяснението за създаването на света е то в хармония с всички валидни закони на науката. Единственото, което се иска от нас е да признаем, че има Бог и че този Бог притежава силата да направи онова, което казва, че е направил. Тогава ние имаме едно вярно обяснение на началото на света.

А какво да кажем за Сатаната?

Кога е паднал Сатаната? Някои твърдят, че падането на Сатаната е станало причина земята да се превърне в празна и неплодна, за стане зло и от това е произлязъл хаоса. Вярно ли е това? Да предположим, че Сатаната е паднал между Бит.1:1 и Бит.1:2 и от тогава злото присъства на земята. При това положение как би могъл Бог да каже в Бит.1:31, че е видял всичко, което е направил: небето, земята, Райската градина, човекът и да каже, че всичко е било твърде добро, ако тогава злото и греха са съществували на земята? Това не е логично.

С цел да разберем нещо за Сатаната и кога е паднал, ние трябва да си зададем въпроса кой е Сатаната. Той е Принцът на въздушната власт, един херувим, който е помазан да охранява и очевидно е бил много високопоставен и могъщ ангел. Тъй като е бил ангел, той е бил създаден от Бога. В Йез. 28 и в Исая 14 ни се казва, че той не само е бил херувим, който е бил помазан да охранява, но когато е бил създаден е бил безпогрешен, докато в него бил намерен грях. Неговият грях се състоял в това, че искал да бъде като Бога, т.е. като най-превъзвисяният. Но той е бил създаден от Бога и поради това е трябвало да се подчинява на Създателя. Кога е бил създаден Сатаната? Вижте какво пише в Бит.2:1: “Така бяха завършени небето и земята и цялото им войнство.” Навсякъде в Библията изразът “цялото им войнство” се отнася за ангелите: “и на Теб се кланят небесните войнства” (Неем. 9:6). Небесното войнство е пяло по време на раждането на Христос.

Кога са били създадени ангелите? През първите шест дни. Когато на Пс.104 се гледа като на буквална възхвала на Създателя, създаването на ангелите съвпада с контекста на втория ден. В Изх.20:11 се казва: “Защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, което е в тях ...” Къде пребивава Сатаната? На небето, на земята или в морето? Той пребивава в едно от тези три места, защото няма други. Тъй като за шест дни е сътворил небето, земята, морето и всичко което се намира в тях, това означава, че на някакъв етап през този период Бог е създал и Сатаната. В Бит.1:31 се казва: “И Бог видя всичко, което сътвори, и, ето, беше твърде добро.” Ако Бог е видял всичко което е създал, Той е видял и Сатана. И Той казва, че “всичко, което сътвори е ...твърде добро,” като във “всичко” се включва и Сатана. Поради това не е възможно Сатана да е паднал преди Бит. 1:31.

Тъй като за 6 дни Бог е създал всичко чрез силата си, Той е демонстрирал правото Си да управлява и да контролира всичко, което е създал. Тъй като Бог го е създал, Той има правото да се намеси и да съди онова, което е направил в началото. Когато в Бит.3 Сатаната изкушил човека, който се поддаде на това изкушение и потопил цялата човешка раса в греха, ние отново виждаме нуждата от намесата на Създателя, за да разреши проблема, създаден от неподчинението на Адам. Тъй като Бог е Създателят, Той е бил в състояние и е изпратил Сина Си за да пролее кръвта си като изходен път от създаването се положение, като понесе наказанието заради човешкия грях. Тъй като Бог е създал човека, Той има правото и силата да го спаси. Тези, които приемат жертвоготовната смърт на Христос и повярват в Неговото славно възкресение, ще избегнат осъждането; онези, които отхвърлят скъпоценната жертва, направена доброволно от Божия Син, ще бъдат осъдени.

Тъй като Сатаната е опетнил Бога и е изкушил човека в началото, той продължава даже сега да петни Бога и да изкушава хората. Както някога Сатаната измамил Ева, като я накарал да яде от забранения плод, така той измамва и ще продължи да измамва човечеството до края на света. В началото Бог е създал всичко и ние можем да видим и да познаем силата Му. В началото Бог е създал Сатана, ангелът който е паднал и можем да очакваме, че един ден Сатаната ще дава отчет за измамното си отношение към човека и за демонстративния си бунт срещу Бога. Ние очакваме накрая Бог да съди всички създадени от Него същества и да ги накара да отговарят за делата си. Апостол Петър казва: “А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучене, а

*стихиите нажежени ще се разпаднат и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат. И така, понеже всичко това ще се разпадне, какви трябва да станете вие в свят живот и в благочестие, като очаквате и копнеете за идването на Божия ден, когато небето възпламенено ще се разпадне и стихиите нажежени ще се разтопят” (2Пет.3:10-12). **Всички съществуващи неща ще бъдат унищожени и всяко създание, както хората, така и ангелите, които бъдат отхвърлени от Господ Исус Христос, ще бъдат осъдени. Така е било и така ще бъде.***